

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2005. gada 27. septembrī*

Lieta T-123/04

Cargo Partner AG, Fišamenda (*Fischamend*) (Austrija), ko pārstāv M. Volners (*M. Wolner*), advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv G. Šneiders (*G. Schneider*), pārstāvis,

atbildētājs,

* Tiesvedības valoda — vācu.

par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 26. janvāra lēmumu (lieta R 346/2003-1) attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma "CARGO PARTNER" reģistrāciju kā Kopienas preču zīmi.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs Dž. D. Kuks (*J. D. Cooke*), tiesneši R. Garsija-Valdekasass (*R. García-Valdecasas*) un V. Trstenjaka (*V. Trstenjak*),

sekretārs J. Plingers (*J. Plingers*), administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 31. martā,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 9. jūlijā,

pēc tiesas sēdes 2005. gada 9. martā

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- 1 2002. gada 14. maijā *Cargo Partner AG* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).
- 2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija vārdisks apzīmējums “CARGO PARTNER”.
- 3 Pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 36. un 39. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam:

— 36. klase: “Apdrošināšana”;

— 39. klase: “Transports; preču iesaiņošana un uzglabāšana; ceļojumu organizēšana”.

- 4 Ar 2003. gada 19. marta lēmumu pārbaudītājs, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, reģistrācijas pieteikumu noraidīja attiecībā uz transporta un preču iesaiņošanas un uzglabāšanas pakalpojumiem, kas ietilpst 39. klasē, balstoties uz atšķirtspējas neesamību un attiecīgā vārdiskā apzīmējuma aprakstošo raksturu.
- 5 2003. gada 19. maijā prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu par pārbaudītāja lēmumu iesniedza apelāciju ITSB attiecībā uz atteikumu reģistrēt preču zīmi saistībā ar iepriekš 3. punktā minētajiem pakalpojumiem.
- 6 Ar 2004. gada 26. janvāra lēmumu lietā R 346/2003-1 (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”) ITSB Apelāciju pirmā padome apelāciju noraidīja, pamatojot ar to, ka pieteiktajai preču zīmei nav atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, apstiprinot pārbaudītāja 2003. gada 19. marta lēmumu.
- 7 Vārdiskā apzīmējuma “CARGO PARTNER” atšķirtspējas novērtējuma ietvaros Apelāciju padome atzīmēja, ka mērķauditorija ir angļiski runājošā sabiedrība kopumā.
- 8 Apelāciju padome būtībā uzskatīja, ka, ņemot vērā to nozīmi angļu valodā, vārdiem “cargo” un “partner” nepiemīt atšķirtspēja saistībā ar attiecīgo pakalpojumu sarakstu, kas sastāv no transporta pakalpojumiem, kā arī ar tiem saistītiem pakalpojumiem, tādiem kā preču iesaiņošana un uzglabāšana. Tā uzskatīja, ka angļu izteiciens “cargo partner” vācu valodā var tikt tulkots kā “Frachtpartner” vai “Transportpartner” un ka tas izveidots atbilstoši angļu valodas gramatikas likumiem.

- 9 Turklāt Apelāciju padome, atsaucoties uz Interneta mājas lapu, uzsvēra, ka apzīmējums “CARGO PARTNER” jau tiek izmantots, lai apzīmētu partnerus saistībā ar transportēšanu. Tā piebilda, ka nav nozīmes tam, ka nevienā specializētajā vārdnīcā šis izteiciens līdz šim nav ticis ietverts.
- 10 Apelāciju padome uzskatīja, ka neviens elements neļauj apstiprināt, ka apzīmējums “CARGO PARTNER”, ņemts vērā kopumā un aplūkots saistībā ar attiecīgajiem pakalpojumiem, nozīmē ko vairāk nekā to veidojošo elementu summu. No tā Apelāciju padome secināja, ka šim apzīmējumam nav ne vismazākās atšķirtspējas, kas ir nepieciešama reģistrācijai saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 11 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- grozīt Apstrīdēto lēmumu, atļaujot pieteiktā apzīmējuma reģistrāciju;

- pakārtoti — nodot lietu atpakaļ ITSB;

- jebkurā gadījumā piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājas izdevumus.

12 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt;

- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par pieņemamību

13 ITSB vispirms izvirza trīs iebildes par nepieņemamību, no kurām divas attiecas uz prasības kā tādas pieņemamību un trešā — uz prasības pirmās daļas pieņemamību. Savukārt prasītāja savu prasību uzskata par pieņemamu.

Par pirmo iebildi par nepieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

14 ITSB atsauca uz prasības nepieņemamību, pamatojot, ka prasītājas pārstāvība neatbilst Tiesas Statūtu 19. panta prasībām. Tā atgādina, ka, saskaņā ar šo normu, lietas dalībniekus, kas nav iestādes un dalībvalstis, ir jāpārstāv advokātam, kurš ir tiesīgs praktizēt dalībvalsts tiesā. Saskaņā ar prasības pieteikumu, prasītāju pārstāv sabiedrība ar ierobežotu atbildību *Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte*. Tomēr šai

norādei prasības pieteikumā pievienots paraksts, ko nav iespējams identificēt kā vārdiem *Gassauer* vai *Fleissner* atbilstošu.

- 15 Savā atbildes rakstā ITSB atzina, ka arī juridiska persona var būt tiesīga praktizēt advokāta profesijā ar to pārstāvēt tiesīgo partneru starpniecību. Vienlaikus ITSB uzskata — tas, ka lietas dalībnieku tādos apstākļos kā izskatāmajā lietā pārstāv juridiska persona, neatbilst Tiesas Statūtu 19. pantam. Tiesas sēdes laikā ITSB atzīmēja, ka lietas dalībniekus Pirmās instances tiesā jāpārstāv fiziskai personai, turpretī prasītāja kā pārstāvi pilnvarojusi juridisku personu.
- 16 Turklāt ITSB apgalvo, ka lietas materiālos nav ietverts *Gassauer-Fleissner Rechtsanwalte* pārstāvēt tiesīgo partneru saraksts. Tas norāda, ka, pat ja dokumentā apliecināts, ka kāds Miksels Volners (*Michael Wolner*) ir pilnvarotais pārstāvis, viņš nav minēts kā pārstāvis ne prasītājas iesniegtajā pilnvarā, ne pašā prasības pieteikumā. Bez tam nav iesniegts izraksts no komercrēģistra attiecībā uz *Gassauer-Fleissner Rechtsanwalte*.
- 17 No tā ITSB secina, ka prasības pieteikuma iesniegšanas brīdī prasītājas advokātu tiesības praktizēt Kopienas tiesu iestādēs nebija konstatētas, kas ir būtisks procesuālo normu pārkāpums un nozīmē šīs prasības nepieņemamību.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 18 Kā izriet no Tiesas Statūtu 19. panta trešās un ceturrtās daļas, kas procesā Pirmās instances tiesā ir piemērojamas saskaņā ar šo pašu statūtu 53. panta pirmo daļu,

Pirmās instances tiesā veikt procesuālās darbības lietas dalībnieku, kuri nav valstis vai iestādes, vārdā ir tiesīgs vienīgi advokāts, kurš ir tiesīgs praktizēt dalībvalsts tiesā vai tiesā valstī, kas ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma Līgumslēdzēja Puse [Pirmās instances tiesas 2000. gada 24. februāra rīkojums lietā T-37/98 *FTA u.c./Padome, Recueil*, II-373. lpp., 20. punkts, un Pirmās instances tiesas 2004. gada 9. septembra rīkojums lietā T-14/04 *Alto de Casablanca/ITSB — Bodegas Chivite (VERAMONTE)*, Krājums, II-3077. lpp., 9. punkts].

- 19 No Tiesas statūtu 21. panta pirmās daļas, kas, saskaņā ar iepriekš minēto 53. pantu, tāpat piemērojama tiesas procesā Pirmās instances tiesā, izriet, ka (prasības) pieteikumu jāparaksta personai, kas ir tiesīga pārstāvēt prasītāju atbilstoši Tiesas Statūtu 19. pantam (rīkojums iepriekš minētajā lietā *FTA u.c./Padome*, 21. un 22. punkts). Bez tam Pirmās instances tiesas Reglamenta 43. panta 1. punkta pirmā daļa prasa, lai attiecīgā lietas dalībnieka pilnvarotā advokāta vai pārstāvja paraksts būtu uz katra procesuālā dokumenta oriģināla. Faktiski lietas dalībnieku pārstāvošā advokāta vai pārstāvja paraksts rokrakstā ir vienīgais veids, kā iespējams nodrošināt, lai atbildību par šādu dokumentu uzņemtos persona, kas ir tiesīga pārstāvēt lietas dalībnieku Kopienas tiesu iestādēs atbilstoši Tiesas Statūtu 19. pantam (rīkojums iepriekš minētajā lietā *FTA u.c./Padome*, 23. un 26. punkts).
- 20 Kā izriet no prasības pieteikuma pielikumiem, Vīnes Advokātu kolēģija ir apliecinājusi, ka *Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte* ir reģistrēta to sabiedrību sarakstā, kas darbojas advokāta profesijā, un ka tā ar to pārstāvēt tiesīgo partneru starpniecību ir tiesīga darboties advokāta profesijā Austrijā un būt pārstāvis visās Austrijas tiesu iestādēs.
- 21 Turklāt pretēji ITSB apgalvotajam, veidlapas, uz kuras iesniegts prasības pieteikums, rekvizitos ir saraksts ar *Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte* partneriem, kas ietver arī Mikaelu Volneru. Viņš, kā tas izriet no lietas materiāliem, ir reģistrēts kā advokāts Vīnes Advokātu kolēģijā.

- 22 No tā izriet, ka *Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte* var, tostarp ar Mikaela Volnera starpniecību, darboties advokāta profesijā un būt pārstāvis Austrijas tiesu iestādēs.
- 23 Turklāt, atbildot uz Pirmās instances tiesas uzdoto jautājumu, Mikaelš Volners ar faksu, ko Pirmās instances tiesa saņēma 2004. gada 27. oktobrī, apliecināja, ka paraksts, kas atrodams uz prasītājas iesniegtajiem dokumentiem, ir viņa paraksts.
- 24 Šajos apstākļos pirmā ITSB izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

Par otro iebildi par nepieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 25 ITSB uzsver, ka prasības pieteikums neatbilst Reglamenta 44. panta noteikumiem prasītājas izvirzīto pamatu lakoniskuma dēļ, jo tie aprobežojās ar Apelācijas padomes spriedumam pretējiem apgalvojumiem. ITSB atgādina, ka, saskaņā ar Pirmās instances tiesas judikatūru, nepietiek atsaukties tikai uz tiesību pārkāpumu. Faktiski šāds pārkāpums ir jāpamato ar juridiskiem vai uz faktiem balstītiem argumentiem (Pirmās instances tiesas 1994. gada 7. jūlija spriedums lietā T-43/92 *Dunlop Slazenger/Komisija*, *Recueil*, II-441. lpp., 184. punkts, un 1994. gada 14. jūlija spriedums lietā T-77/92 *Parker Pen/Komisija*, *Recueil*, II-549. lpp., 99. un 100. punkts). Turklāt tiesas sēdes laikā ITSB norādīja, ka prasītāja, pamatojot savu prasību, ir norādījusi tos pašus argumentus, kas tika izmantoti ITSB.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 26 Saskaņā ar Tiesas Statūtu 21. pantu un Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu, prasības pieteikumā jāietver izvirzīto pamatu kopsavilkums un šai norādei jābūt pietiekoši skaidrai un precīzai, lai ļautu atbildētājam sagatavoties aizstāvībai un Pirmās instances tiesai izlemt par prasību. Tāpat būtu jābūt arī ar katru prasījumu, kam jāpievieno attiecīgi pamati un argumenti, lai ļautu kā atbildētājam, tā arī tiesnesim novērtēt to pamatotību (iepriekš minētais spriedums lietā *Dunlop Slazenger/Komisija*, 183. punkts).
- 27 Nolūkā nodrošināt tiesisko drošību un pareizu tiesvedību, lai prasība būtu pieņemama, būtiskie juridiskie un faktiskie elementi, uz kuriem prasība balstīta, vismaz kopsavilkuma veidā, taču skaidri un saprotami jāatkārto pašā prasības pieteikuma tekstā (Pirmās instances tiesas 1996. gada 18. septembra spriedums lietā T-387/94 *Asia Motor France u.c./Komisija*, *Recueil*, II-961. lpp., 106. punkts, un Pirmās instances tiesas 1993. gada 29. novembra rīkojums lietā T-56/92 *Koelman/Komisija*, *Recueil*, II-1267. lpp., 21. punkts).
- 28 Izskatāmajā lietā prasība atbilst Tiesas Statūtu 21. panta prasībām, kas, saskaņā ar to 53. panta pirmo daļu, ir piemērojams tiesas procesiem Pirmās instances tiesā, un Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta prasībām. Faktiski prasītāja ir gribējusi apstrīdēt Apelāciju padomes apsvērumu, ka vārdiskajam apzīmējumam, par kuru iesniegts reģistrācijas pieteikums, nav atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Lai gan prasības pamatojuma apsvērumu izklāsts ir īss, ar to pietiek, lai Pirmās instances tiesa varētu identificēt argumentus, kas veido prasības juridisko un faktisko pamatu.
- 29 ITSB jau izvirzīto argumentu pilnīgas vai daļējas atkārtošāšanas, nevis to norādīšanas fakts nevar būt Tiesas Statūtu 21. panta un Reglamenta 44. panta pārkāpums. Ja

prasītājs apstrīd to, kā ITSB interpretēja vai piemēroja Kopienas tiesību normas, ITSB apskatītos tiesību jautājumus var aplūkot atkārtoti, prasību izskatot Pirmās instances tiesā. Tas attiecas uz tiesu iestāžu kontroli, kam pakļauti ITSB lēmumi saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 63. pantu, kas paredz, ka apelācija par Apelāciju padomju lēmumiem ir it īpaši iespējama Līguma vai iepriekš minētās Regulas pārkāpuma gadījumā vai tad, ja pārkāptas kādas citas tiesību normas, kas attiecas uz to piemērošanu.

30 Attiecīgi otrā ITSB izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

Par trešo iebildi par nepieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

31 ITSB uzskata, ka prasība ir nepieņemama, ciktāl prasītāja prasa grozīt Apstrīdēto lēmumu, lai kā preču zīmi reģistrētu apzīmējumu "CARGO PARTNER". Pirmās instances tiesa nevarētu atļaut pieteiktās preču zīmes reģistrāciju. No vienas puses, no EKL 233. panta un Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punkta, kā arī judikatūras izriet, ka ITSB ir pašam jāveic pasākumi, lai izpildītu Tiesas spriedumu [Pirmās instances tiesas 1999. gada 8. jūlija spriedums lietā T-163/98 *Procter & Gamble/ITBS (BABY-DRY)*, *Recueil*, II-2383. lpp., 53. punkts]. Turklāt nākamā fāze Kopienas preču zīmes reģistrācijas procesā būtu nevis pieteiktās preču zīmes reģistrācija, bet gan reģistrācijas pieteikuma publicēšana atbilstoši Regulas Nr. 40/94 40. pantam.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 32 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punktu, ITSB veic nepieciešamos pasākumus, lai ievērotu Kopienas tiesu iestāžu spriedumu. Tādējādi Pirmās instances tiesa nevar izdot rīkojumu ITSB. Pēc būtības tieši ITSB ir jāizdara secinājumi no Pirmās instances tiesas sprieduma rezolūīvās un motīvu daļas, ciktāl tā prasītāja izvirzītos pamatus ir uzskatījusi par pamatotiem. Tāpēc prasījums, kas vērsts uz to, lai Pirmās instances tiesa izdotu rīkojumu turpināt reģistrāciju, ir nepieņemams [Pirmās instances tiesas 2001. gada 31. janvāra spriedums lietā T-331/99 *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/ITSB (Giroform)*, *Recueil*, II-433. lpp., 33. punkts un 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-34/00 *Eurocool Logistik/ITSB (EUROCOOL)*, *Recueil*, II-683. lpp., 12. punkts].
- 33 Tomēr prasītāja, ciktāl tā savu prasījumu otrajā daļā ir pakārtoti lūgusi lietu nodot atpakaļ ITSB, netieši prasa Apstrīdētā lēmuma atcelšanu.
- 34 Turklāt, ja, neskatoties uz prasībā iekļauto prasījumu formulējumu, no tās skaidri izriet, ka prasītājs būtībā prasa Apstrīdētā lēmuma atcelšanu, prasība uzskatāma par pieņemamu (Pirmās instances tiesas 1995. gada 27. jūnija spriedums lietā T-169/94 *PIA HiFi/Komisija*, *Recueil*, II-1735. lpp., 17. punkts, un Pirmās instances tiesas 1995. gada 19. jūnija rīkojums lietā T-107/94 *Kik/Padome un Komisija*, *Recueil*, II-1717. lpp., 30. un 32. punkts).
- 35 Izskatāmajā lietā ir jāuzskata, ka, ņemot vērā prasītājas argumentu, ko tā izvirza sava prasījuma pamatojumam, saturu, tie ir vērsti uz Apstrīdētā lēmuma atcelšanu. Faktiski prasītāja savā prasījumā min argumentus attiecībā uz to, ka atteikums reģistrēt vārdisko apzīmējumu "CARGO PARTNER" ir prettiesisks.

36 Attiecīgi, ciktāl prasības pieteikums ir šādi interpretējams, tas ir pieņemams.

Par lietas būtību

37 Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza divus pamatus: kā pirmo — apgalvojumu par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu un kā otro — nediskriminācijas principa pārkāpumu.

Par pirmo pamatu — Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

38 Prasītāja atgādina, ka, saskaņā ar Tiesas 2001. gada 20. septembra spriedumu lietā C-383/99 P *Procter & Gamble/ITSB* (*Recueil*, I-6251. lpp.), ar jebkādu iedomājamo variāciju reģistrācijai pieteiktā vārdiskā apzīmējuma formulējumā, salīdzinot ar attiecīgās patērētāju kategorijas ikdienas valodā izmantoto terminoloģiju, preces, pakalpojuma vai to būtiskas iezīmes apzīmēšanai pietiek, lai šim apzīmējumam būtu atšķirtspēja, kas ļauj to reģistrēt kā Kopienas preču zīmi. Prasītāja piebilst, ka, gadījumos, kad divu vārdu savienojums pats par sevi vismaz asociācijas vai norādes veidā rada vairākas nozīmes, apzīmējumam zūd jebkāda aprakstoša funkcija [Pirmās instances tiesas 2001. gada 31. janvāra spriedums lietā T-193/99 *Wrigley/ITSB* (*DOUBLEMINT*), *Recueil*, II-417. lpp.]. Turklāt, ja vārdu savienojums apzīmējumam rada ierosinošu iespaidu, ar to pietiek, lai tam piešķirtu atšķirtspēju. Prasītāja šajā

sakarā min Pirmās instances tiesas 2001. gada 5. aprīļa spriedumu lietā T-87/00 *Bank für Arbeit und Wirtschaft/ITSB (EASYBANK), Recueil, II-1259. lpp.*

- 39 Prasītāja tāpat atgādina, ka tad, ja mērķauditorija var vārdu viegli un uzreiz iegaumēt, šī auditorija kopumā to var uztvert kā atšķirīgu apzīmējumu *per se*. Nav nepieciešams, lai vārdā būtu ieguldīta pārmērīga izdoma, lai tas būtu īpaši oriģināls vai uzkrītošs. Preču zīme balstās tikai uz spēju tirgū individualizēt preces vai pakalpojumus salīdzinājumā ar tāda paša veida precēm vai pakalpojumiem, ko piedāvā konkurenti (spriedums iepriekš minētajā lietā *EUROCOOL*).
- 40 Prasītāja norāda, ka izskatāmajā lietā nosaukums “cargo partner” ir pilnīgi neparasts un tādēļ var individualizēt pakalpojumus, kas ar to apzīmēti. Tā šo apgalvojumu pirmām kārtām balsta uz šādiem trim argumentiem. Pirmkārt, lai aprakstītu attiecīgos pakalpojumus, parasti tiktu izmantots nevis apzīmējums “CARGO PARTNER”, bet gan “your partner for cargo” vai tamlīdzīgs izteiciens. Šī iemesla dēļ attiecīgo nosaukumu auditorija jau uztver kā tādu, kas individualizē prasītājas sniegtos pakalpojumus. Otrkārt, izmantojot vārdu “partner” saistībā ar sabiedrību, auditorija sagaidītu, ka tas tiks izmantots daudzskaitlī. Bez tam, kā prasītāja apgalvoja tiesas sēdē, izskatāmajā lietā vārds “partner” nenorāda uz sabiedrības organizācijas veidu, bet gan uz īpašajām attiecībām ar klientiem. Treškārt, nosaukums “cargo partner” parādās prasītājas komercnosaukumā un jau ilgu laiku ļauj to atšķirt no konkurentiem.
- 41 ITSB atgādina, ka preču zīmei nav atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē, ja tā nevar raksturot preces vai pakalpojumus atbilstoši to komerciālajai izcelsmei. Tas tā parasti ir gadījumā, kad preču zīme aprobežojas ar preču vai pakalpojumu veida raksturojumu vai apraksta to īpašības.

- 42 ITSB uzsver, ka prasītāja nav apstrīdējusi Apstrīdētā lēmuma 19. punktā izdarīto konstatējumu, ka apzīmējumu “CARGO PARTNER” sabiedrības izmanto, lai apzīmētu savu tirdzniecības partneri saistībā ar transportēšanu. Kā norādījis ITSB, šo apgalvojumu pierāda Apstrīdētajā lēmumā ietvertā norāde uz Interneta mājas lapu un to iespējams apstiprināt arī ar citiem piemēriem, kā, piemēram, *Air France* paziņojumu, kurā tas norādīts kā “cargo partner” divām Pikaso izstādēm Indijā, un *Lufthansa* meitas sabiedrības *Cargo Counts* paziņojumu, kurā minēts, ka tā ir jaunais Frankfurtes lidostas “cargo partner”.
- 43 Kā norādījis ITSB, prasītājas apgalvojums, ka komercdarbībā tiek izmantots nevis vārds “partner” vienskaitlī, bet gan “partners” daudzskaitlī, nekādi nav pierādīts un ir acīmredzami kļūdaini.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 44 Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktam, neregistrē preču zīmes, kam nav atšķirtspējas. Bez tam Regulas Nr. 40/94 7. panta 2. punkts nosaka, ka “1. punktu piemēro arī tad, ja pamatojums reģistrācijas atteikumam pastāv tikai kādā Kopienas daļā”.
- 45 No Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izriet, ka ar minimālu atšķirtspēju pietiek, lai nebūtu piemērojams šajā pantā minētais atteikuma pamatojums (iepriekš minētais spriedums lietā *EUROCOOL*, 39. punkts).

- 46 Atšķirtspējas neesamība nevar izrietēt tikai no konstatācijas, ka attiecīgajā apzīmējumā nav ieguldīta pārmērīga izdoma vai ka tas nav neparasts vai uzkrītošs (iepriekš minētais spriedums lietā *EASYBANK*, 39. punkts).
- 47 Preču zīmes atšķirtspēja Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē nozīmē, ka šī preču zīme ļauj identificēt precī vai pakalpojumu, attiecībā uz kuru reģistrācija ir pieprasīta, kā tādu, kas izgatavota vai ko piedāvā noteikts uzņēmums, tādējādi ļaujot to atšķirt no citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem, un kas līdz ar to var pildīt preču zīmes pamata funkciju (Tiesas 2004. gada 21. oktobra spriedums lietā *C-64/02 P ITSB/Erpo Möbelwerk*, Krājums, I-10031. lpp., 42. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 48 Preču zīmes atšķirtspēju var novērtēt vienīgi, no vienas puses, salīdzinot ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem pieteikta reģistrācija, un, no otras puses, saistībā ar mērķauditorijas uztveri (iepriekš minētais spriedums lietā *ITSB/Erpo Möbelwerk*, 43. punkts; Pirmās instances tiesas 2003. gada 3. jūlija spriedums lietā *T-122/01 Best Buy Concepts/ITSB (BEST BUY)*, *Recueil*, II-2235. lpp., 22. punkts; 2003. gada 3. decembra spriedums lietā *T-305/02 Nestlé Waters France/ITSB (Forme d'une bouteille)*, *Recueil*, II-5207. lpp., 29. punkts, un 2004. gada 10. novembra spriedums lietā *T-402/02 Storck/ITSB* (Konfekšu ietinamais papīrs), Krājums, II-3849. lpp., 48. punkts).
- 49 Lai novērtētu, cik lielā mērā vārdiskam apzīmējumam var piemist atšķirtspēja, ir jāraugās no tāda patērētāja viedokļa, kura valodā ir minētais apzīmējums (iepriekš minētais spriedums lietā *Procter & Gamble/ITSB*, 42. punkts).
- 50 Izskatāmajā lietā, tā kā attiecīgie pakalpojumi ir preču transportēšana, kā arī iesaiņošana un uzglabāšana, mērķauditoriju veido angliiski runājošā sabiedrība kopumā, kā to Apstrīdētajā lēmumā pamatoti norādījusi Apelāciju padome.

- 51 No angļu valodas viedokļa apzīmējums “CARGO PARTNER” neatkāpjas no šīs valodas gramatikas likumiem, un tātad tā struktūra nav neparasta.
- 52 Vārds “partner” tiek izmantots dažādos kontekstos, tostarp pakalpojumu sniegšanas jomā, lai aprakstītu sadarbības attiecības vai partnerību, saistībā ar tām izraisot pozitīvas asociācijas ar uzticamību un nepārtrauktību. [Pirmās instances tiesas 2004. gada 8. jūlija spriedums lietā T-270/02 *Finanzdienstleistungen/ITSB (bestpartner)*, Krājums, II-2837. lpp., 23. punkts].
- 53 Termins “cargo” norāda, ka attiecīgie pakalpojumi ir transportēšanas pakalpojumi, kā arī preču iesaiņošana un uzglabāšana.
- 54 Tādējādi ir jākonstatē, ka vārdi “cargo” un “partner” ir sugas vārdi, ar kuru palīdzību līdz ar to nevar atšķirt prasītājas pakalpojumus no citu uzņēmumu pakalpojumiem.
- 55 Kas attiecas uz vārdiskām preču zīmēm — tādām, kāda ir arī šīs tiesvedības priekšmets, — atšķirtspējas neesamība konstatējama ne vien attiecībā uz katru atsevišķu vārdu, bet arī uz to veidoto kopumu. Ar jebkādu iedomājamu variāciju reģistrācijai pieteiktā apzīmējuma formulējumā, salīdzinot ar attiecīgās patērētāju kategorijas mūsdienu valodas ietvaros izmantoto terminoloģiju, preces, pakalpojuma vai to būtiskas iezīmes apzīmēšanai pietiek, lai šim apzīmējumam būtu atšķirtspēja, kas ļauj to reģistrēt kā preču zīmi (iepriekš minētais spriedums lietā *Procter & Gamble/ITSB*, 40. punkts).

- 56 Šajā gadījumā nepastāv elementi, kas norādītu, ka angļu izteicienam 'cargo partner' mūsdienu valodā piemistu cita nozīme kā apzīmējums 'partneris, kas piedāvā transportēšanas, preču iesaiņošanas un uzglabāšanas pakalpojumus'. Salīdzinājumā ar vārdiem, no kuriem tas sastāv, apzīmējumam "CARGO PARTNER" nav nekādu papildu iezīmju, kas no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa apzīmējumam kopumā piešķirtu spēju atšķirt prasītājas sniegtos pakalpojumus no citu sabiedrību piedāvātajiem.
- 57 Ir tiesa, ka prasītāja ir reģistrēta Austrijā — valstī, kuras pamatvaloda ir vācu valoda. Tomēr, tā kā, lai atteiktu preču zīmes reģistrāciju, pietiek ar to, ka pamatojums reģistrācijas atteikumam pastāv tikai kādā Kopienas daļā, ir jākonstatē: ciktāl ir noskaidrots, ka pastāv pamatojums reģistrācijas atteikumam tās angļiski runājošajā daļā, šajā tiesvedībā nav nozīmes tam, vai šāds pamatojums pastāv arī pārējās Kopienas daļās (iepriekš minētais spriedums lietā *bestpartner*, 21. punkts).
- 58 Turklāt, lai arī nav šādas nepieciešamības, būtu jāatzīmē, ka abus vārdus "cargo" un "partner" var izmantot arī vācu valodā būtībā ar tādu pašu nozīmi kā angļu valodā.
- 59 Līdz ar to apzīmējumam "CARGO PARTNER" no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa nav atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, ciktāl tas attiecas uz preču transporta pakalpojumiem, kā arī iesaiņošanas un uzglabāšanas pakalpojumiem.

- 60 Kas attiecas uz prasītājas norādīto apstākli, ka nosaukums “CARGO PARTNERS” atrodams tās komercnosaukumā, tas neiespaido līdz šim veikto novērtējumu.
- 61 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, nevar apmierināt.

Par otro pamatu — nediskriminācijas principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 62 Ar savu otro pamatu prasītāja būtībā ir norādījusi, ka Apelāciju padome nav ņēmusi vērā ITSB praksi lēmumu pieņemšanā, uz tās reģistrācijas pieteikumu attiecinot ievērojami stingrāku kritēriju nekā citu pieteikumu iesniedzēju gadījumā, tādējādi pārkāpjot nediskriminācijas principu. Šajā sakarā prasītāja atsaucas uz to, ka tādi apzīmējumi kā “Finishing Partner”, “Partner Marketing”, “Partner Store”, “YOUR CULINARY PARTNER”, “INHOUSE-OUTSOURCING”, “TRANSEUROPA”, “all-travel”, “MEGATOURS”, “Data Group Intelligence” ir reģistrēti kā preču zīmes. Prasītāja uzskata, ka šīs preču zīmes, it īpaši “Finishing Partner”, neatšķiras no apzīmējuma “CARGO PARTNER”. Tādējādi ITSB prakse attiecībā uz reģistrāciju runā par labu tam, lai reģistrētu apzīmējumu “CARGO PARTNER” kā Kopienas preču zīmi.
- 63 Tiesas sēdes laikā prasītāja norādīja, ka šis gadījums trīs iemeslu dēļ atšķiras no gadījuma, kas bija strīda priekšmets iepriekš minētajā lietā *bestpartner*. Pirmkārt, šajā lietā (preču zīme) bija vērsta uz specializējušos sabiedrības daļu, turpretī izskatāmajā lietā mērķauditoriju veido vidusmēra patērētāji. Otrkārt, “best partner”

vairāk atbilst lozunga funkcijām nekā vārdi “CARGO PARTNER”. Treškārt, ja vārds “best” ir norāde uz attiecīgā uzņēmuma kvalitāti, tas tā nav vārda “cargo” gadījumā.

- 64 ITSB atzīst — lietas dalībnieki procesā ITSB pamatoti sagaida, ka līdzvērtīgu faktu gadījumā tiek pieņemti līdzvērtīgi lēmumi. Tomēr tas uzskata, ka būtu jānošķir šādas cerības no jautājuma par to, vai procesa dalībnieki var pamatoti atsaukties uz paralēlu procesu iznākumu, kad ITSB pārbaudītājs un Apelāciju padome, ņemot vērā attiecīgā gadījuma apstākļus, citā lietā ir nonākuši pie iznākuma, kas neatbilst vai daļēji neatbilst pirmajam lēmumam.
- 65 Kā uzskata ITSB, prasītāja nemaz neizskaidro, kā tās minētie ITSB iepriekšējie lēmumi ir salīdzināmi ar izskatāmo gadījumu.
- 66 Bez tam ITSB atgādina — pat pieņemot, ka šie gadījumi patiešām ir salīdzināmi, tā iepriekšējiem lēmumiem nepiemīt ierobežojošs juridisks spēks. Šajā sakarā tas atsaucas uz Pirmās instances tiesas 2002. gada 27. februāra spriedumu lietā T-106/00 *Streamserve/ITSB (STREAMSERVE)* (*Recueil*, II-723. lpp., 66. punkts), saskaņā ar kuru Apelāciju padomju lēmumu tiesiskums ir jāvērtē tikai uz Regulas Nr. 40/94 pamata, kā to interpretējušas Kopienas tiesu iestādes, nevis uz iepriekšējo lēmumu prakses pamata.
- 67 ITSB no tā secina, ka tad, ja agrākie lēmumi ir pretrunā tiesību normām, tie nekādi nevarētu pamatot jauna, tiesību normām pretēja lēmuma pieņemšanu. Savukārt, ja tie atbilst tiesību normām un ir faktiski salīdzināmi ar gadījumu, kurā pieņemts

Apstrīdētais lēmums, tos var atcelt, vienīgi pamatojoties uz nepareizu Regulas Nr. 40/94 piemērošanu, nevis atsaucoties uz nediskriminācijas principa pārkāpumu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 68 Pietiek atgādināt, ka, pat ja agrākajā lēmumā minētais faktoloģiskais vai juridiskais pamatojums varētu būt arguments, pamatojot saistībā ar Regulas Nr. 40/94 normas pārkāpumu izvirzīto pamatu, Apelāciju padomju lēmumu tiesiskums tik un tā ir jāizvērtē tikai uz šīs Regulas pamata, kā to interpretējušas Kopienas tiesu iestādes, nevis uz to iepriekšējo lēmumu prakses pamata (iepriekš minētais spriedums lietā *STREAMSERVE*, 66. un 69. punkts).
- 69 Faktiski pastāv divas hipotēzes. Ja, agrākā lietā pieņemot, ka apzīmējumu var reģistrēt kā Kopienas preču zīmi, Apelāciju padome ir pareizi piemērojusi Regulas Nr. 40/94 attiecīgās normas, un ja sekojošā lietā, ko var salīdzināt ar pirmo, Apelāciju padome izlēmusi pretēji, Kopienas tiesu iestādēm jāatceļ šis pēdējais lēmums attiecīgo Regulas Nr. 40/94 tiesību normu pārkāpuma dēļ. Sekojot šai pirmajai hipotēzei, nediskriminācijas princips attiecīgi nebūtu piemērojams (iepriekš minētais spriedums lietā *STREAMSERVE*, 67. punkts).
- 70 No otras puses, ja, agrākā lietā atzīstot, ka apzīmējumu var reģistrēt kā Kopienas preču zīmi, Apelāciju padome pieļāvusi kļūdu juridiskajā vērtējumā, un tai sekojošā lietā, ko var salīdzināt ar pirmo, Apelāciju padome izlēmusi pretēji, uz pirmo lēmumu nevar lietderīgi atsaukties, pamatojot prasību atcelt šo pēdējo lēmumu. No

Tiesas judikatūras izriet, ka uz vienlīdzīgas attieksmes principu nevar atsaukties lietās, kas attiecas uz tiesiskuma izvērtēšanu (Tiesas 1972. gada 13. jūlija spriedums lietās 55/71–76/71, 86/71, 87/71 un 95/71 *Besnard* u.c./Komisija, *Recueil*, 543. lpp., 39. punkts, un Pirmās instances tiesas 1993. gada 28. septembra spriedums lietā T-90/92 *Magdalena Fernández*/Komisija, *Recueil*, II-971. lpp., 38. punkts), un ka neviens nevar sev par labu atsaukties uz prettiesisku darbību, kas veikta par labu citiem (Tiesas 1984. gada 9. oktobra spriedums lietā 188/83 *Witte*/Parlaments, *Recueil*, 3465. lpp., 15. punkts, un Pirmās instances tiesas 2000. gada 22. februāra spriedums lietā T-22/99 *Rose*/Komisija, *RecFP*, I-A-27. un II-115. lpp., 39. punkts). Tāpēc, arī sekojot šai otrajai hipotēzei, pamats saistībā ar nediskriminācijas principa pārkāpumu nebūtu iedarbīgs (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *STREAMSERVE*, 67. punkts).

71 No tā izriet, ka pamats attiecībā uz to, ka šķietami nav ņemta vērā lēmumu pieņemšanas prakse, nav piemērojams.

72 No visa iepriekš minētā jāsecina: tā kā neviens no izvirzītajiem pamatiem nav atzīts, izskatāmā prasība, kas vērsta uz Apstrīdētā lēmuma atcelšanu, ir noraidāma kā nepamatota.

Par tiesāšanās izdevumiem

73 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam, lietas dalībniekam, kam spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kam spriedums ir labvēlīgs. Prasītājam spriedums nav labvēlīgs, tāpēc tai ir jāatlīdzina ITSB tiesāšanās izdevumi atbilstoši tā prasījumam.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA
(pirmā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Cooke

García-Valdecasas

Trstenjak

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 27. septembrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

H. Jung

J. D. Cooke